

РЕШЕНИЕ

№ 14708

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Вената Кабурова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **2626** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. А. К. против Решение № 538 от 10.02.2025 г., постановено по АНД № 17676/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 99-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш Серия К № 9897858 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 3 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касационният жалбоподател посочва, че въззивният съд е достигнал до неправилни правни изводи за съставомерност на извършеното нарушение, с оглед липсата на доказателства, които по безспорен начин да доказват извършването на вменените му нарушения.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП излага становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 30.10.2024 г. в 11:57 часа, мобилна система за видеоконтрол „ATCC ARH CAM S1“ № 120CCA7 заснела лек автомобил марка „Ш.“, модел „О.“ с рег. №, движещ се в [населено място], по [улица] до номер 46, в посока от [улица] към [улица], с превишена скорост - 72 км/ч, при максимално разрешена за движение в населено място - 50 км/ч. Било установено, че лекият автомобил е собственост на Н. А. К., поради което в качеството му на собственик на заснетото МПС, от СДВР му бил съставен обжалваният пред СРС електронен фиш серия К № 9897858 за налагане на глоба за нарушение, установено е автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 3 от ЗДвП, било наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, като било отбелязано, че нарушението е повторно, понеже било извършено в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш Серия К № 9096584.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение.

Решението на СРС е правилно като изводите на решаващия съд се споделят изцяло от настоящата инстанция и тя препраща към тях на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2-ро от АПК.

Правилен е изводът на въззивния съд, че обжалваният ЕФ е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Касае се за специална разпоредба, поради което не намират приложение общите правила на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Видно от съдържанието на процесния ЕФ серия К № 9897858 на СДВР същият е издаден за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, който урежда конкретни стойности на ограничение на скоростта в населено място, извън населено място, при движение по автомагистрала и скоростен път. В ЕФ е отбелязано и конкретното законоустановено ограничение на скоростта – 50 км/ч, което съответства на това за населено място, съответстващо и на описаното местоизвършване на нарушението в [населено място]. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с автоматизирано техническо средство „ATCC ARH CAM S1“ № 120CCA7, което към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип. Съгласно Протокол от проверка № 029 - СГ - ИСИС/11.03.2024 г. на Български институт по метрология – Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ процесното автоматизирано средство „ATCC ARH CAM S1“ № 120CCA7, е преминало последваща периодична проверка за техническата годност, при която е установено съответствие с одобрения вид.

Обосновано при тези данни СРС е приел, че техническото средство е технически годно и изготвените от него снимки са годно веществено доказателствено средство. На приложената снимка ясно личи регистрационният номер на МПС, съответно отбелязан с маркери на електронната система, указващи, че измерената скорост е именно на МПС с рег. № . Снимката съдържа данни за измерената скорост, локация, дата и час на записа и вида на АТСС.

Настоящият касационен състав намира за необходимо да посочи, че противно на възраженията на

касатора, по делото не са приложени доказателства, които да обосновават, че процесният лек автомобил не е негов. Видно от приложена по делото справка за регистрация на лек автомобил марка „Ш.“, модел „О.“ с рег. № СО 3880 СТ, която съдът намира за годно писмено доказателство, единственият посочен собственик е Н. А. К.. В справката е посочен стар рег. номер на лекия автомобил С., но доказателства за изложените от касатора твърдения за друг действителен собственик и ползвател на лекия автомобил, не се съдържат в кориците на делото. Следва да се отбележи, че в жалбата си до СРС Н. А. К. твърди за наличието на сигнал до прокуратурата, като такъв не е приложен, в подкрепа на твърденията на К., нито са представени доказателства, че лек автомобил марка „Ш.“, модел „О.“ с рег. № СО 3880 СТ не се управлява от лицето. Съдът се произнася, съобразно закона, преценявайки доказателствената тежест на всички приложени по делото доказателства. Твърдения, които не могат да бъдат доказани, не могат да бъдат кредитирани от съда.

Необходимо е да се отбележи за предоставената от закона, по арг. на чл.189, ал.5 от ЗДвП, възможност в 14-дневен срок от получаването на ЕФ, съставен при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, лицето, което твърди, че не е извършило нарушението да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В този случай на лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш за извършеното

По изложените съображения, съдът счита, че не са налице твърдените в касационната жалба пороци на атакуваното решение и същото следва да се остави в сила като обосновано и постановено в съответствие със закона.

При този изход на спора на ответната страна се дължат разноски, каквито не са претендирани, поради което и съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Водим от горното, Административен съд - София град, XXVIII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 538 от 10.02.2025 г., постановено по АНД № 17676/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 99-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.